

Der er nogle elementer i det, som Enhedslisten finder positive, først og fremmest oprettelsen af huslejenævn i hele landet. Vi ville selvfølgelig gerne have, at der dermed også følger, at boligreguleringsloven skal sættes i kraft i hele landet, og det hænger selvfølgelig sammen med, at vi ønsker, at den omkostningsbestemte husleje og det lejedes værdi skal være det gennemgribende princip i lejelovgivningen overalt i landet.

Der er jo ikke nogen rimelig begrundelse, som nogen kan komme med, for det synspunkt, at lejerne skulle betale mere, end omkostningerne ved det, det koster, og ej heller for, at lejerne skulle betale mere end det lejedes værdi. Det er jo indlysende, naturligvis, og det burde gennemsyre lovgivningen ud i den sidste paragraf. Derfor kan vi jo godt være lidt skeptiske over for det mandat, som regeringen nu vil give et sådant udvalg, som skal arbejde med de her ting, for når man så snakker om modererede modeller, og jeg ved ikke hvad, bliver det jo en lille smule uklart, hvad sigtet er, og hvor det bærer hen.

Nu siger så den socialdemokratiske ordfører, at det er den omkostningsbestemte husleje, og det er jo rart at høre, at det er Socialdemokratiets opfattelse. Så må man bare sige, at det, regeringen har lagt op til, altså er sådan en anelse mere tåget i konturerne. Der kunne vi altså godt tænke os, at det blev hamret fast, hvad mandatat skulle være, nemlig den omkostningsbestemte husleje. Og der synes jeg da, at det er værdt at minde om dagene op til det sidste folketingsvalg, for der er jo ingen tvivl om, at det her er et spørgsmål, der optager befolkningen overordentlig meget, og der er jo heller ingen tvivl om, at vælgernes melding på valgdagen i marts for 2 år siden var krystalklar: Ikke flere huslejestigninger! Det var vælgernes dom, og det håber jeg da naturligvis at man også lytter til i regeringen.

Derfor kan der være en god idé i, at et materiale om de her ting kan indgå også i den næste folketingsvalgkamp, også for at forebygge, at nogle partier skulle kaste sig ud i ideer om huslejestigninger, for så ved de jo, at de så vil blive straffet for det af vælgerne; det er jo prøvet én gang. Så derfor er det jo et godt valgtema for det kommende folketingsvalg, hvornår det så bliver, men der skal i hvert fald ikke herske nogen tvivl om retningen for det arbejde, Enhedslisten vil støtte i den sammenhæng.

Så vil jeg blot til slut sige, at vi også har bemærket, at der er en ændring af § 5, stk. 2, om genudlejning, og det vil vi selvfølgelig kigge nøje på i udvalget. Jeg er enig med hr. Knud Erik Hansen i, at en mere enkel og soleklar model, efter at højesteretsdommen kom, ville jo være at gå tilbage til den situation, hvor man slet ikke havde § 5, stk. 2, for så ville de problemer, der har været undervejs, med ét slag være fjernet. Det var jo ulyksaligt, at landsretten tog fejl i sin tid og dermed affødte en lovgivning, som bagefter viste sig at være overflødig.

Men hvis der ikke kan være tilslutning til det synspunkt, så er det klart, at vi fra Enhedslistens side under udvalgsarbejdet vil gå ind og kigge på, hvordan vi sikrer, at § 5, stk. 2, så får den klarhed, der gør, at den opfanger de problemer, som har været nævnt.

På den baggrund vil jeg naturligvis give tilsagn om positivt udvalgsarbejde med henblik på det lovforslag, der ligger her, hvor begrænset det så sammenlagt er.

Børge Klit Johansen (KRF):

I Kristeligt Folkeparti har vi et ønske om, at der skal være et bredt udbud af gode boliger til forskellige grupper boligsøgende og til en rimelig husleje. Vi ønsker også, at der skal være en mangfoldighed af boligformer og en valgmulighed.

Når det drejer sig om den private boligmasse, er det en kendsgerning, at standarden generelt er lavere end i den almennyttige boligmasse, og det skyldes måske, at det er lettere i den almennyttige boligmasse at lægge forbedringsudgifter over på huslejen, end det har været i den private. Det er da nogle af de ting, som jeg synes man bliver nødt til at tage alvorligt, så man ikke står i en situation, hvor den private boligmasse forfalder, så man om X antal år skal til at give byfornyelsesmidler og genopretningsmidler og iværksætte forskellige tiltag for at rette op på en manglende investering her og nu.

Vi lever jo i en tid, hvor der er masser af kapital på markedet også til boligforbedring, hvis ellers det kan hænge sammen økonomisk også for investor. Vi støtter en præcisering af formuleringerne i håb om en større gennemskuelighed i grundlaget for afgørelser i huslejenævn til gavn for lejer såvel som udlejer.

Når det drejer sig om renovering og modernisering, er det også vigtigt, at vi beskytter de nuværende lejere mod at blive tvangsmoderniseret med deraf følgende økonomisk byrde, for